

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

Rut Ekström, Barbro Johansson och Anita Örum, tre av deltagarna i Syskonbandets gemenskapsdagar i Varberg i maj. Läs mer om detta inne i tidningen, från sidan 4 och framåt. Foto: Kerstin Arnesson

Från t f verksamhetsledare

Äntligen har den kommit! Våren, ja även sommaren, med sin värme och doftande grönska som så länge efterlängtats är här! För bara några dagar sedan hade vi våra gemenskaps- och årsmötesdagar på Apelviken och det var dagar med många intryck och mycket god gemenskap! Sommaren kom under dessa dagar till stora delar av vårt land men inte till just Varberg där vi höll hus... Några trotsade ändå kylan, tog sig ett bad i poolen så att sommarkänslor kunde förnimmas, men havsbadandet stod "syskonbandarna" över.

I denna tidning får du läsa om dagarna på Apelviken och mer kommer i nästa nummer. Du får här bland annat veta hur vår styrelse nu ser ut, vilka som ingår i olika kommittéer, intervju med vår nya ordförande och i skriften form ta del av den predikan vår numera före detta ordförande Lars-Ove Arnesson höll under den nattvardsgudstjänst vi firade tillsammans söndagen mellan Kristi himmelfärd och pingst.

Även pingst har nu passerat. För många har den kanske endast just "passerat". Sedan några år tillbaka är den ju i Sverige inte längre en förlängd ledig helg med "röd" måndag.

Pingst är likväl en av våra stora högtider som fortsätter firas i våra kyrkor. Denna högtid, vågar jag påstå, är en av de mest glädjefyllda höjdpunkterna i bibeln. Det står berättat i Apostlagärningarnas andra kapitel att helig ande kom till Jesus lärjungar, precis som Jesus i förväg hade sagt. De blev uppfyllda av Anden och de började tala i tungor och berätta om Guds stora gärningar på språk de själva egentligen inte kunde. Detta gällde dock endast det judiska folket, för lärjungarna var judar liksom de som fanns runt dem och som hörde och såg vad som hände. Detta var dock bara början! Några kapitel längre fram kan vi läsa: "Medan Petrus ännu talade föll den heliga anden över alla som hörde hans ord. De omvända judar som hade följt med Petrus häpnade över att den heliga andens gåva blev utgjuten också över hedningarna; de hörde hur dessa talade med tungor och prisade Gud." Äntligen fanns alltså Gud, genom helig Ande, lika mycket hos och i de som inte var judar – hedningarna. Så pingsten ska vi inte glömma bort, utan den har vi hednafolk verkligen anledning att vara glada för och fira!

Tina Hanson

Innehåll

Från t f verksamhetsledaren.....	2
Medlemsnytt.....	3
Nya styrelsen.....	3
Valberedningen.....	3
Barn och ungdomsrådet.....	3
Årsmötet 2010.....	4
-Vi måste vinna fler! Intervju med David Lindberg	5

Gemenskapsdagar i Varberg.....	6
Utflykt bland altarskåp och traktorer.....	8
Läsvärt.....	9
Hur allt började.....	10
Fler bilder från Varberg.....	12
Redaktionsruta.....	12

Medlemsnytt

Till fridens hem

Nancy Johansson, 89 år Mellerud avled 20 april

Gunilla Sääf, Huddinge, avled den 5 april.

Gunilla har varit medlem i mer än 30 år. På senare år har hon varit mycket sjuk och har då inte varit med i våra arrangemang. Säkert är det många av våra läsare som kände Gunilla eller har träffat henne på Sjöleden och även senare. Vi vet att Syskonbandet betydde mycket för henne, och hon har också tänkt på oss i sitt testamente.

Det har nu även kommit till vår kännedom att följande medlemmar tidigare år lämnat jordelivet:
Britt-Marie Westergen, Umeå, avled i november 2009

Astrid Larsson, Tygelsjö, avled i september 2009

Linnea Vikström, Gällivare, avled i augusti 2009

Gulli Börjesson, Hovås, avled i april 2009

Eivind Rytling, Borlänge, avled i augusti 2008

Märta Österberg, avled i april 2006

Ljuständning vid parentationen i årsmötet i maj. Foto: Kerstin Olsson

Nya medlemmar:

Emma Erdtman Johansson, Stora Skedvi

Per-Erik Kindstrand, Linköping

Nya styrelsen

Efter årsmötet i Varberg ser styrelsen ut på följande sätt:

Ordförande:

David Lindberg, Dorotea

Vice ordförande:

Eva Fridh, Göteborg

Sekreterare:

Eva Backman, Sollefteå

Vice sekreterare:

Erik Bondesson, Vänersborg

Övrig ledamot:

Sture Lyreskog, Gävle

Förste ersättare:

Anita Örum, Stockholm

Andre ersättare:

Lena Johansson, Linköping

Valberedning

Valberedningen inför nästa årsmöte består av följande personer:

Lars-Ove Arnesson
(sammankallande)

Julia Lindahl

Enar Olsson

Suppleant: Rut Ekström

Barn- och ungdomsrådet

I årsmötet valdes följande personer till Syskonbandets barn- och ungdomsråd:

Marie Bergström

Elin Hörnblad

Julia Lindahl

Pontus Nyman

Marlene Olsson

Sofie Sundin

Årsmötet 2010

Strax efter klockan tio torsdagen den 13 maj slog föreningens ordförande Lars-Ove Arnesson klubban i bordet och förklarade årsmötet 2010 för öppnat.

Därefter följde de sedvanliga årsmötesförhandlingarna. Den som vill veta allt hänvisar vi till årsmötesprotokollet, men för den som nöjer sig med att få veta vad som begav sig i stora drag kan vi berättat följande:

Lars-Ove Arnesson och Anita Örum valdes till mötesordföranden och David Lindberg till sekreterare för mötet. Årsmöteshälsningar hade kommit från många: Arnold och Liljan Arrheden, BCA i Etiopien, Glädjens skola i Tanzania, synskadeföreningen på Zanzibar, Martin och Anita Widmark, styrelseledamoten Eva Backman och många fler. Årsmötet hälsade tillbaka med bibelorden från Matt 28:20b där Jesus säger: "Jag är med er alla dagar intill tidens slut."

Parentation

Vid årsskiftet hade Kristna synskadades förening, Syskonbandet 233 medlemmar. 18 medlemmar har fått hembud och en parentation hölls, då namnen lästes upp och ett ljus tändes för var och en av dessa.

Verksamhetsberättelsen för 2009 fastställdes. Den publicerades i förra numret av tidningen Syskonbandet. I bokslutet framkom att man haft ett överskott under förra året. 25 000 kronor av dessa kommer att tillföras Ansvarsfonden, 53 000 går till Yttre missionen och de återstående 100 386 kronorna balanseras in i nästa budgetår.

Styrelseval

Marie Bergström från rösträkningskommittén presenterade valresultatet. Erik Bondesson hade fått 49 röster, Eva Fridh 43, Sture Lyreskog 36, Anita Örum 26, Lena Johansson 21, Melike Gustavsson 20, Bernt Mårtensson 16, Pontus Nyman 14. Det innebär att Erik, Eva och Sture är ordinarie ledamöter, Anita förste och Lena andre ersättare.

Efter det att styrelsevalets resultat redovisats följde valet av föreningsordförande för ett år. Lars-Ove Arnesson, som varit ordförande sedan 2005, hade inte ställt upp för omval. Valberedningens förslag var David Lindberg. Men i årsmötet föreslogs även en annan kandidat, Eva Fridh. Efter omröstning med handuppräkning visade det sig att David Lindberg fått 14 röster, Eva Fridh åtta och två personer avstod från att rösta.

Andra beslut som togs är att Lars-Ove Arnesson, Tina Hanson och Anita Örum fortsätter att arbeta i framtidsgruppen och att årsavgiften för nästa år blir oförändrad, det vill säga 150 kronor.

Avtackning

När till sist alla 26 punkterna som stod på dagordningen klubbats igenom blev de två avgående styrelsemedlemmarna Lars-Ove Arnesson och Enar Olsson avtackade. Båda har suttit i styrelsen i flera år. Enar har arbetat med såväl ekonomi- som missionsfrågor. Han kommer inte att släppa sitt engagemang helt, han räknar med att i alla fall den närmaste tiden stå kvar i uppgifter som rör just Syskonbandets ekonomi och föreningens kapitalförvaltning.

Kerstin Arnesson

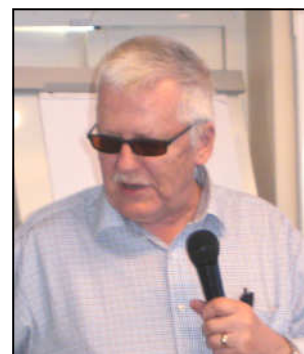

Nyvalde ordförande David Lindberg:

-Vi måste nå fler!

-Vår allra viktigaste uppgift är att nå fler synskadade!

Det säger David Lindberg, på årsmötet 2010 vald till ordförande i Kristna synskadades förening, Syskonbandet.

I samband med årsmötet i Varberg fick Kristna synskadades förening, Syskonbandet en ny ordförande. Fast helt ny är han inte, David Lindberg, han har faktiskt varit ordförande förut.

Västerbottning

När jag ber David berätta vem han är blir han först lite ställd.

-Jag? Vem jag är? Ja, jag är väl en vanlig människa, svarar han.

Denna vanliga människa är västerbottning, 68 år gammal till sommaren och gift med Linnéa sedan 1966. Tillsammans har de fyra barn.

Som nygifta bodde David och Linnéa först ett år i Östersund, sedan flyttade de till Dorotea. Med ett undantag på två och ett halvt år då de bodde på Zanzibar har de förblivit Dorotea trogna, även om David ibland drömmer om att flytta söderöver.

Född synskadad

David är född med sin synskada. Han har alltid varit färgblind och ljuskänslig, men nu håller tapparna i gula fläcken på att slås ut, vilket gör att även om han fortfarande ser så är det sämre än förut.

Förutom sina egna erfarenheter känner David till en hel del om problematiken vid synskador, då han under flera år arbetat som synkonsulent på syncentralen i Skellefteå.

Arbetat på Zanzibar

David satt i Syskonbandets styrelse redan i mitten av 1980-talet, men avgick då han, Linnéa och de två yngsta barnen for till Zanzibar 1989. Där arbetade de på en skola för synskadade. Davids främsta uppgift var att lära ut punktskrift, men där var även mycket praktiskt arbete. Linnéa undervisade i hantverk och engelska.

Hemkommen igen valdes han åter in i styrelsen och han har också hunnit med att vara ordförande under nio år, 1996-2005.

-Vi måste nå ut till fler!

Men om man nu inte bara uppehåller sig vid vad som varit utan blickar framåt, vad tycker då den nyvalde ordföranden är det viktigaste för föreningen idag?

David svarar att det allra viktigaste är hur vi ska nå ut. Det finns många synskadade runt om i vårt land som skulle behöva få veta att Syskonbandet finns. Tidigare har det funnits eldsjälur som hållit den lokala verksamheten igång. Grupper har träffats på olika platser och på så sätt även fått med nya medlemmar. Idag har de flesta av dessa eldsjälur försvunnit, de har dött ut. David tror att om Syskonbandet ska överleva så måste man börja där, ute i de lokala grupperna.

Kerstin Arnesson

Från konserten i Apelvikshöjds kyrka.

Tina Hanson välkomsthälsar

Gemenskapsdagar i Varberg

De kunde börjat bättre, gemenskapsdagarna i Varberg. Regnet öste ner, några hade svårt att hitta, men så småningom kom alla fram och då vi blivit inkvarterade i respektive stuga började det kännas ganska okej. Vid middagstid började den rätta årsmöteskänslan infinna sig och då är ju sådant som väder och vind oväsentligt!

Efter middagen hölls en presentationsrunda. Här fanns såväl årsmötesveteranerna, som inte har koll på hur många årsmöten de bevistat, som ett par kvinnor som var med för första gången.

Gökotta och årsmöte

Torsdagen började med gökotta nere vid stranden. Resten av dagen gick i årsmötets tecken, se referatet på sidan 4. På kvällen var det "Afrikafest". Några av dem som var med Syskonbandet i Tanzania förra sommaren berättade om den resan. Eva

Fridh och Anna Nygren berättade lite om vad de upplevt under den resa de gjort med sin skolklass och vi fick lyssna till ett reportage de gjort där. Kerstin och Enar Olsson rapporterade om sitt besök i Etiopien och invigningen av centret där. De visade även en dvd där vi fick höra och se lite av vad de upplevt. Allra sist fick vi också en liten glimt av arbetet i Kongo.

Lovsång och klagovisa

På fredag förmiddag fick vi besök av Tomas Sjödin, pastor och författare. Han talade under rubriken "Ett brustet halleluja - om sökandet efter en tro som tål livets skiftningar".

Tomas Sjödin menade att för väldigt många människor är det så att det finns ett *före* och ett *efter* i deras liv. Är det möjligt att sjunga även efter det som dragit genom ens liv, undrade han. Han fortsatte med att säga

Tomas Sjödin. På torsdagskvällen var det tema Afrika. Text och foto: K Arnesson

att man kan skriva om det andliga livet i musikaliska termer, där finns klangen, tonen, melodin, sången. När Jobs bok berättar om hur Gud skapade världen står det att det skedde medan morgonstjärnorna sjöng. Vid historiens upplösning kommer det att bli ett ve-rop, men det kommer även att växa fram en ny sång som aldrig någonsin ska tystna.

Bibeln talar om två sånger människan kan sjunga: lovsånger och klagovisor. Tomas Sjödin menade att även om de på ett sätt är ytterligheter är båda hämtade ur samma källa: Det uppriktiga mänskliga hjärtat och vad det behöver få ge uttryck för. Att klaga och att anklaga är två helt olika saker, att klaga är att ropa på hjälp. Det viktigaste är att man är uppriktig inför Gud! Man får klaga, men när man gjort det med uppriktigt hjärta kommer man så småningom dit att man med lika uppriktigt hjärta kan sjunga lovsånger till Gud igen. Att tillbe Gud är att släppa behovet att för-

stå, att bara ge sig hän.

Tomas Sjödin avslutade med att citera Hebréerbrevet, där det står att patriarken Jakob i slutet av sin levnad stod lutad över änden av sin stav och bad. "Det är en tro som tålt skiftningarna genom livet" menade Sjödin.

I nästa nummer

Efter detta mycket uppskattade bibelstudium följde så en bussutflykt. Om den och en del annat tänker jag berätta mer i nästa nummer. Likaså ska vi i det numret få del av det bibelstudium Kerstin Olssons höll på lördagsförmiddagen.

Efter det bibelstudiet och lunch besökte gruppen en konsert som hölls i Apelvikshöjds kyrka. Helgen avslutades på söndagen med en gudstjänst. Den leddes av Anita Örum, Lars-Ove Arnesson predikade och David Lindberg ledde nattvardsstunden.

Så var det bara att plocka ihop sina saker och ge sig iväg hemåt. Men förhoppningsvis ses vi väl nästa år igen!

Utflykt bland altarskåp och traktorer!

27 april var vi ett gäng från stockholmstrakten som åkte iväg med abonnerad buss till Sörmland och Eskilstuna. Vi lämnade ett grått och lite småregnigt Stockholm och hade sedan strålande sol och värme resten av dagen. Med oss som gäst på bussen hade vi tidigare riksmarskalk Ingemar Eliasson med fru. På vägen mot Eskilstuna berättade han om sina år på hovet och det kommande prinsessbröllopet.

Första målet på resan var anrika Jäders kyrka. Ursprungligen är det en romansk 1100-tals kyrka som har byggts till och om många gånger under historiens gång. Kyrkan är mest känd för sitt magnifika altarskåp från 1514 tillverkat av Jan Bormans verkstad i Bryssel och med målningar av Jan van Conixloo. Själva skåpet består av olika scener ur Jesu liv i vackra snidade träfigurer som är förgyllda. På insidan av dörrarna som normalt är öppna finns målningarna. Kyrkan är även känd som Axel Oxenstiernas gravkyrka.

Nästa stopp var Fiholms slott, som Axel Oxenstierna lät uppföra 1640-1642. Det består av två fristående flygelbyggnader som uppfördes under ledning av den då blott 25-årige Nikodemus Tessin den äldre. Vi togs emot av paret Mörner som idag bor på slottet och som visade oss runt. Färden fortsatte sedan till Sundbyholms slott. Där fick vi en god lunch, som serverades av personal i vackra uniformer. Vi fick sitta i ett rum som en gång i tiden var frun på slottets sovrum! Riks-

amiralen Carl Carlsson Gyllenhielm inrättade här en skola 1629, vilken man tror är Sveriges första folkskola. Den var igång så sent som till 1987. Prins Eugen målade på 1890-talet en berömd tavla av Sundbyholms slott som heter "Det gamla slottet". Det ligger väldigt naturskönt alldeles intill Mälaren.

Som avslutning åkte vi in till Eskilstuna och Munktell-museet. Vi fick här en mycket levande berättelse av en entusiastisk och kunnig chef för museet om Johan Theofron Munktell, prästsonen som grundade företaget. Hans far tog ofta emot fattiga och ordnade med mat och samlade in kläder och annat. Detta präglade Theofron genom hela hans gärning med att bygga upp ett stort och framgångsrikt företag med den välvilja och hänsyn han alltid visade sin personal. Han startade till exempel "Arbetarnas sjuk- och begravningskassa" vilket lär vara den i dag äldsta sjukkassan som finns. Även i konstruktionerna av alla de maskiner han gjorde tog han hänsyn till att det skulle vara så bekvämt som möjligt för människorna som skulle jobba med dem. I det stora museet finns massor av fungerande maskiner drivna av ånga ända till dagens mer moderna traktorer och mycket annat.

Därefter var det hemfärd och våra värdar och arrangörer av denna utflykt, Maud och Olle, försåg oss med påsar med lite gott att äta och dricka. Framåt kvällen var vi åter i Stockholm efter en händelse- och lärorik dag!

Ronny Gilderskär

Läsvärt

Den här gången är det två Kerstin, Vingård och Arnesson, som ger några lästips.

Boktips med katolska förtecken

Jag vill ge tips på några böcker jag läst och läst om. Först Syster Veronika som har givit andlig vägledning under många år. 1999 gav hon ut en bok med titeln *Brev om bön* på förlaget Artos. 2008 gav samma förlag ut *Vägar till bön*. Jag skulle önska att båda blev inlästa, de är mycket läsvärda.

Johannes av korset har skrivit mycket, till exempel *Levande kärlekslåga* med andra skrifter. Han har även skrivit *Andlig sång*. Augustinus *Bekännelser* är en annan mycket lärorik bok.

Jag läste en mycket intressant bok för att komma närmare Johannes av korset. Den kom ut för några år sedan och är skriven av Ian Matthew. Den heter *Gud berör och förvandlar*. Den handlar om Johannes av korset i ett nytt ljus.

Hjalmar Ekström, som från början var diakon nere i Skåne och senare skomakare, hittade en andlig väg och skrev *Den stilla kammaren: Brev*. Den finns inläst. Dianus *Bekännelser* är en otroligt fin bok. Elisabet av tre-enigheten har skrivit en del, men jag tror bara det finns en som är inläst. Sen finns det en rad små skrifter av Wilfrid Stinissen. Han har skrivit om helighet och om moder Therese.

Till sist vill jag rekommendera Katolskt magasin. I nummer fyra i år tar

man upp vägar till tro och behandlar människans väg till tro genom vuxenkatekemunatet.

Kerstin Vingård

Andakter för engelskspråkiga

I samband med sitt 50-årsfirande utgav Torch trust en andaktsbok: *50 Steps forward*. Det är dagliga bibel-läsningar till just ett antal av 50.

Boken inleds med en kort presentation av Torch Trust och anger några viktiga årtal i organisationens historia.

Andakterna är indelade i sju gånger sju med olika teman varje vecka. Varje andakt är sedan uppbyggd med ett bibelord, några tankar kring detta, en avslutande reflektion, en lovprisning och en bön samt en kort presentation av författaren. Alla 50 författare har någon anknytning till Torch och bara att läsa dessa korta presentationer kan vara nog så givande!

Temat för de olika veckorna är bön, att nå ut, andlig hunger, gemenskap, vila och förnyelse, alla Guds barn samt visioner. Boken avslutas med en femtionde andakt, författad av Torchs ledare, Gordon Temple.

I svartskrift tar varje andakt ett uppslag, och jag tycker det är precis lagom långt för att man ska hinna läsa en om dagen. Boken kostar fem pund och finns även i punktskrift (engelsk kortskrift), storstil och inläst. Nackdelen är att den är på engelska, men för den som någorlunda behärskar det språket är detta en bok jag varmt rekommenderar.

Är du intresserad så kan man nå organisationen genom dess hemsida: www.torchtrust.org Det går också bra att ta kontakt med mig eller Lars-Ove (tel 031-702 09 19), så kan vi hjälpa till.

Kerstin Arnesson

Hur allt började

I söndagens gudstjänst i Varberg talade Lars-Ove Arnesson, missionspastor och fram till årsmötet ordförande i Syskonbandet. Här är en redigerad version av denna predikan.

Påskan påminner oss om att Jesus dött och uppstått för oss. Sedan följde de 40 dagarna när han visar sig för de närmaste efterföljarna, men också för andra. Han talar med dem och äter med dem. Han ger sin befallning om att gå ut i hela världen och göra alla folk till lärjungar. Han förklarar också att han måste lämna sina lärjungar och gå till Fadern. Det betyder inte att de skall lämnas ensamma och rädlösa, snarare tvärtom.

Lukas är den ende av evangelisterna som direkt beskriver det vi kallar Kristi himmelfärd. Han avslutar sitt evangelium med det och återkommer till det i början av Apostlagärningarna, som är en fortsättning av Lukas uppdrag att redogöra för kristendomens första tid. Theofilos hette den person som hade bett att få den här redogörelsen, men den blev bedömd så trovärdig att den så småningom blev en del av vår Bibel.

I inledningen av Apostlagärningarna står det:

"Och under en måltid tillsammans med dem sade han åt dem att inte lämna Jerusalem utan vänta på det som Fadern hade utlovat, 'det som ni har hört mig tala om', sade han. 'Johannes döpte med vatten, men ni skall bli döpta med helig ande om bara några dagar.'

De som hade samlats frågade honom: 'Herre, är tiden nu inne då du

skall återupprätta Israel som kungarike?' Han svarade: 'Det är inte er sak att veta vilka tider och stunder Fadern i sin makt har fastställt. Men ni skall få kraft när den heliga anden kommer över er, och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.' När han hade sagt detta såg de hur han lyftes upp i höjden, och ett moln tog honom ur deras åsyn. Medan de såg mot himlen dit han steg upp stod plötsligt två män i vita kläder bredvid dem. 'Galileer', sade de, 'varför står ni och ser mot himlen? Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen skall komma tillbaka just så som ni har sett honom fara upp till himlen'." (Apg 1:4-11)

Mycket hade lärjungarna varit med om den senaste tiden. De hade kastats mellan hopp och förtvivlan, mellan död och uppståndelse. Vad skulle hända härnäst? Skulle äntligen Israel bli befriat och upprättat enligt de gamla löftena. Det känns som om det Jesus försökte säga till lärjungarna inte alls gick in i deras föreställningsvärld. Talet om Anden verkade inte alls gå fram till dem just då, men stora förväntningar fanns på vad som skulle hända. Och så lyfts Jesus bort; de såg hur han helt konkret lyftes upp och försvann utan att igen komma att visa sig för dem och tala med dem. Samtidigt fick de budskapet om att han på samma sätt ska komma tillbaka. Men i väntan på detta fanns ett stort uppdrag som Jesus på olika sätt uttryckte. Det handlade om att med början i Jerusalem bära ut budskapet ända till jordens yttersta gräns. Men

först skulle man be och vänta i Jerusalem.

Den tomma platsen efter Judas Iskariot skulle också fyllas. Det fanns två olika förslag på personer som uppfyllde kraven. Efter gemensam bön fick lotten avgöra vem som skulle gå in som den tolfte aposteln. Hans namn var Mattias.

Så kom den femtionde dagen efter påsk, pingstdagen. Judar från en mängd olika språkområden fanns i Jerusalem. Plötsligt blev det en väldig uppståndelse kring en grupp män som betedde sig väldigt konstigt. Några tolkade deras beteende som att de var druckna. Man kan undra om de alls inte hörde vad de berusade pratade om. Men andra hörde att det inte var meningslöst babbel. Visserligen talades det en massa olika språk samtidigt, men efter hand blev det uppenbart att alla kunde höra något förståligt på sitt eget språk: "ändå hör vi dem tala på vårt eget språk om Guds stora gärningar."

Så föddes den kristna församlingen. Från att vara ett drygt hundratal som brukade samlas till bön var det på en gång 3 000 nya efterföljare till den korsfäste. Det stora uppdraget var att föra vidare budskapet om att den som blivit korsfäst hade uppstått från de döda. Att vittna om uppståndelsen och förkunna syndernas förlåtelse i den helige andes kraft var det som drev framåt. Många människor såg och hörde allt detta med välvilja och en del slöt sig till den nya rörelsen. Men redan från början blev det uppenbart att både budskapet och dess följder var mycket provocerande. Framgång och motstånd med

fångelse och dödshot går som en röd tråd genom hela Apostlagärningarna.

En lam man som satt och tiggade varje dag vid en av ingångarna till Jerusalems tempel var plötsligt en dag tillsammans med Petrus och Johannes. Han satt inte längre kvar i porten utan var fullt rörlig. Det var uppenbart för alla i den omgivningen, inget som någon hävdade hade hänt någon annanstans. Så här uttrycks det: "Och när de upptäckte att det var mannen som brukade sitta och tigga utanför templet vid Sköna porten, fylldes de av bävan och häpnad över vad som hade hänt med honom." (Apg 3:10) Det väckte uppseende, och apostlarna blev förhörda om hur något sådant kunde hända.

Det var så här den kristna kyrkans historia började utifrån en rätt liten grupp som kunde vittna om att han som var död nu lever. Kristendomen lever vidare i hela vår värld idag, på vissa håll som förvaltare av all möjlig världslig rikedom, på andra håll som den kraft som ger hopp åt utfattiga och utsatta människor. I historia och nutid har kristendomen varit den religion som förknippats med staten eller en röst som kritiserat felaktig maktutövning.

Den kristna församlingen lever fortfarande i väntan på honom som ska komma tillbaka. Söndagen efter pingst kallas heliga trefaldighetsdag eller missionsdagen. Då påminns vi om att uppdraget står kvar att gå ut i hela världen och förkunna budskapet om den uppståndne, att döpa i Faderns, Sonens och den heliga Andens namn och att lära dem att hålla allt "som jag befällt".

Lars-Ove Arnesson

Fler bilder från Varberg

De omkring 40 deltagarna i årsmötet och gemenskapsdagarna i Varberg under Kristi himmelfärdshelgen hann med en hel del. I nästa nummer, som är sommarens dubbelnummer, kommer vi att berätta ännu lite mer om det.

Bilderna här ovan föreställer från vänster till höger: Erik Bondesson, styrelseledamot och ackompanjatör, Ulrika Bergman, kantor och arrangör av lördagens konsert, Kristoffer Gustafsson och Marie Bergström, två av de yngre deltagarna. Nedre raden: Tina Hanson, verksamhetsledare och mikrofonhållare, först till Maria Selberg och sedan till Lena Johansson samt på sista bilden David Lindberg, Benny Pettersson och Jakob Liljenfeldt, deltagare i festkvällen. Foto: Kerstin Arnesson

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Utkommer i punktskrift, svartskrift och på Daisy. Maj 2010.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr. 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: Lars-Ove Arnesson

Redaktion: Kerstin Arnesson (vik) och Kerstin Olsson (tjänstledig).

Telefon, kansli 08-641 30 45, 641 30 95, redaktion 031-702 09 19.

E-post: kansliet@syskonbandet.org eller redaktion@syskonbandet.org

Hemsida: www.syskonbandet.org Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552